

اعتمادسازی؛ پیش‌نیاز طرح تحول اقتصادی

اگرچه کارشناسان اقتصادی بر این باورند که جراحی‌های اقتصادی دولت سیزدهم در راستای اصلاحات ساختارهای اقتصادی کشور اجتناب‌ناپذیر است اما واقعیت این است که عدم اعتماد بخش خصوصی و آحاد مردم به صلاحیت دولتمردان در این جراحی بزرگ اقتصاد، نگرانی‌های بسیاری را در بین فعالان اقتصادی به همراه داشته است.

سال جدید که با افزایش چشمگیر حقوق و دستمزدهای ابتدای سال و اصلاح نرخ مبنای محاسبات ارز در گمرکات کشور آغاز شد؛ هنوز به پایان اولین فصل خود نرسیده بود که نتایج این تصمیمات منجر به بروز نارضایتی‌های بسیاری شد از جمله افزایش هزینه‌های تولید و تزریق تورم بالا، نارضایتی مستمری‌بگیران سازمان تأمین اجتماعی و نهایتاً استعفای وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی و از سوی دیگر لایحه‌های ارسالی دولت به مجلس در اصلاح حقوق ورودی جهت اصلاح لایحه بودجه که در زمان بررسی لایحه هم مورد اعتراض بخش خصوصی بود و نه در دولت و نه در مجلس به آن توجهی نشد. به عبارت دیگر ضعف کارشناسی و فقدان دانش مدیریت در بدنه دولت در طول سالیان گذشته و اثرات مخرب تصمیمات ایشان بر اقتصاد کشور، موجبات سلب اعتماد بخش خصوصی و آحاد مردم از سیاست‌های اجرایی دولت در جراحی بزرگ اقتصادی را فراهم آورده و همان‌طور که بررسی تجربیات جهانی در موضوع جراحی اقتصادی ثابت نموده است؛ اولین گام در شروع این اصلاحات اقتصادی، جلب نظر مساعد و اعتماد در اطمینان جامعه به روند این اصلاحات و نتایج مثبت آن در آینده است. واقعیتی که متأسفانه در شرایط فعلی جامعه امروز ما به شدت غیرقابل باور و نشدنی است.

لغو معافیت ورود ماشین‌آلات و عوارض ده درصدی برای ورود تکنولوژی‌های تولید از دیگر مصوبات بحث‌انگیزی بود که به خصوص در صنایع نساجی که صنعت ساخت ماشین‌آلات مذکور در داخل وجود ندارد و تحمیل این هزینه‌ها به سرمایه‌گذار مورد انتقاد جدی صنعتگران قرار گرفت؛ همچنین تغییر ناهمگون و غیر کارشناسی تعرفه‌های گمرکی زنجیره ارزش کالای نساجی بدون در نظر گرفتن شرایط خاص زنجیره ارزش این صنعت و یکسان‌سازی تعرفه‌های مواد اولیه خام پایه، الیاف و نخ از جمله مصوباتی بود که در این جراحی بزرگ اقتصادی مرود انتقاد فعالان صنعت نساجی کشور قرار گرفت.

علی‌ایحال تسلسل و تکرار اثرات منفی این‌گونه تصمیمات بزرگ می‌تواند بیانگر این واقعیت باشد که دولت در سطح کلان تصمیم‌سازی و برنامه‌ریزی خود هیچ برنامه و نقشه‌ای برای پیشبرد طرح تحول اقتصادی ندارد و شرایط در آینده به مراتب نامناسب‌تر از امروز خواهد شد.

آنچه اکنون در شرایط تحریم‌های بین‌المللی و اوضاع نابسامان اقتصادی می‌تواند دولت سیزدهم را در اجرای طرح تحول اقتصادی با اقبال مواجه سازد، همراهی بیشتر با مردم و فعالان اقتصادی و به ویژه، بخش خصوصی است تا حداقل اثرات مخرب تصمیمات بزرگ را تا حد زیادی کاهش دهد و بدین ترتیب بتواند اعتمادسازی مجددی در سطح جامعه به وجود آورد.